

Det er klart, at lige præcis den her debat rejser den debat, som også en del socialdemokratiske borgmestre har kvitteret SF for at rejse, nemlig debatten om, hvor store forskelle vi vil finde os i på ældreområdet i de kommende år. Vi er ved at forlade det billede, der hedder, at vi har lighed i alderdommen, til fordel for en voldsom polarisering, uden at vi nogen sinde har taget den grundlæggende debat om, hvorvidt det er den type samfund, vi foretrækker.

Jeg skal opsummere: I SF vil vi arbejde meget præcist på at få flere ældreboliger og plejehjemspladser. Vi vil arbejde for flere ansatte i ældresektoren. Vi vil arbejde på en speciel indsats over for de senildemente samt for bedre forhold til de sindslidende misbrugere og de hjemløse.

Jeg skal ikke sige så meget om sundhedssektoren, den har jo været debatteret i dag, men bare slutte af med at understrege, at vi, når vi taler om hullerne i den offentlige service, i modsætning til Fremskridtspartiet ikke er af den opfattelse, at de fornødne midler kan fremskaffes ved omprioritering. Det er ganske enkelt snyd at forsøge at bilde sig selv eller andre ind, at man kan bygge og bemane flere plejehjemspladser og ældreboliger, forbedre hjemmehjælpen, behandle sindslidende og misbrugere bedre, sikre bedre forhold for de hjemløse samt bedre forhold på sygehusene, og samtidig sige, at pengene i øvrigt ikke skal komme nogen steder fra. Det er et offentligt bedrag, som jeg vil advare imod, for jeg tror, at folk er for kloge til at tro på det. Det er også grunden til, at vi ikke kan stemme for Fremskridtspartiets dagsorden, uanset de gode hensigter.

Vi har jo som bekendt i SF en udbygget sans for at finde pengene til de forslag, vi plejer at fremsætte. Det vil vi også gøre i forbindelse med de igangværende finanslovforhandlinger.

Jeg har i dag hørt partier, der er perifert placeret i forhold til finanslovforhandlingerne – som De Konservative og Venstre – nævne alle de ting, som de ikke vil sige noget om i dag, fordi forhandlingen er forestående. Jeg vil så godt sige, at det er klart, at for SF er det en afgørende del af de forhandlinger at presse på. Så må vi se, hvor langt vi når i forhold til nogle af de velfærdsforbedringer, jeg har nævnt her.

Jeg vil runde af med at sige, at hvis nogen mangler yderligere forslag til finansiering, så vil vi meget gerne diskutere hele den klump, der hedder: Hvorfor skal meget velhavende mennesker konstant have meget store overførselsindkomster i det her samfund?

Tom Behnke (FP):

Jeg vil indledningsvis tilbagevise hr. Villy Søvndals påstand om, at Fremskridtspartiet laver et bedrag med den motiverede dagsorden, i og med at man skal omprioritere pengene, uden at der står, hvor pengene skal komme fra – og dermed har sagt, at det er en omprioritering, uden at der kommer yderligere ressourcer til.

Det er naturligvis ikke rigtigt. Hvis hr. Villy Søvndal ellers ser de mange ændringsforslag, som Fremskridtspartiet fremsætter hver gang, der er finanslovforhandlinger, så vil også hr. Villy Søvndal opdage, at Fremskridtspartiet naturligvis er klar til at anvise finansiering af de udgifter, som vi ønsker.

Socialministeren har bebudet en ny bistandslov – og arbejdet er i fuld gang – hvor man vil prøve at få en opdeling, således at man har to grupper. Den ene gruppe består hovedsagelig af dem, der »bare« har brug for penge, og den anden gruppe af dem, der har brug for noget mere end penge, dvs. skal have yderligere hjælp. Den deling bør også tages både politisk og økonomisk, og den bør føres videre.

Det er jo et faktum, at pengene kun kan bruges én gang, og derfor er det nødvendigt, at vi prioriterer, hvad vi vil bruge pengene til, og da vi ved, at der allerede i dag og også med forslaget til finanslov er underskud på de offentlige budgetter, så er problemet åbenlyst.

Det er sådan, at der både er en velfærdspolitik og en socialpolitik, og at der er væsentlig forskel på velfærdspolitik og socialpolitik, meget væsentlige forskelle.

I Fremskridtspartiet ønsker vi at satse meget mere på socialpolitikken. I Fremskridtspartiet ønsker vi at satse langt mere på de udsatte grupper, end man gør i dag, for problemet er jo, at mange, som i virkeligheden godt kan klare sig selv, står i kø efter de mange tilskud, som staten af helt uransagelige årsager uddeler med rund hånd og i virkeligheden med alt for rund hånd. Problemet er jo, at de, der virkelig har brug for hjælp, ikke kan komme til for alle de velbjærgede, der kræver deres ret til et utal af forskellige tilskud og stemmekøbsspenge, som regeringen deler ud.

Fremskridtspartiet ønsker, at Folketinget i højere grad retter blikket mod de svageste i vores samfund, og et af ønskerne med forespørgselsdebatten i dag er at prøve at rette blikket mod dem, der virkelig har brug for hjælp, i stedet for at man med rund hånd deler ud til folk, som i virkeligheden ikke har brug for